

[Bernhard Baunsgaard]

område, hvor vi hidtil ikke havde drømt om at vi ville bruge det, strider ikke alene mod dansk ret hidtil, det strider også mod internationale aftaler, det strider mod, hvad danske ministre tidligere i Europa i andre internationale sammenhænge har kunnet fastslå som Danmarks stilling.

Retshåndhævelsesarrest, dette at arrestere folk og holde dem i fængsel, før de er dømt, har hidtil i overensstemmelse med det, vi har sagt internationalt, i Danmark kun været anvendt i meget alvorlige sager, hvor strafferammen gik op til år. Det, man foreslår her, er, at den endelige dom blot skal være *dage*, 60 dage. Det er dér, det alvorlige skred sker.

Så siger den socialdemokratiske ordfører tilmed: vi lægger megen vægt på, at der nu ses på den endelige dom. Udtrykket, der blev brugt, var »den forskyldte straf«. Den forskyldte straf i det øjeblik, man anklages! Det vil sige, at der skal dømmes, før der er foretaget en undersøgelse. Det er jo det, der er det fatale. Jeg kan ikke se andet, end at Danmark risikerer nu atter at blive indstævnet for Menneskerettighedskommissionen og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg.

Retshåndhævelsesarrest anvendt, når det kun drejer sig om 60 dage! Jeg kan ikke se andet, end at det er nødvendigt, at vi henstiller så kraftigt som muligt heroppefra, at et flertal i Folketinget besinder sig, før man går til dette angreb på og en sådan ødelæggelse af dansk retstilstand. Det kan ikke være et lovforslag, der hurtigt hastes igennem.

Jeg har bedt om, at man optrykker rigsadvokatens henstilling til regeringen. Jeg har bedt om, at vi dog får optrykt Østre Landsrets, Vestre Landsrets og Københavns Byrets. Er der nogen domstole i landet, der må have forståelse for, hvad det er, der sker i det, som man fra forslagsstillernes side kalder grove voldstilfælde, så er det vel Københavns Byret. Disse retter anbefaler os meget, meget kraftigt at lade være at gå ind i det; det er ødelæggende for retsopfattelsen. Hvordan kan man dog gå ind i sådan noget?

Jeg håber, at Folketinget vil besinde sig endnu en gang og lægge vægt også på det, rigsadvokaten siger om, at det strider mod alt, hvad vi har sloges for hidtil i international sammenhæng. Vi kan ikke være bekendt at vedtage det og fortsat ville hævde, at Danmark respekterer menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Torben Lund sagde, at når Socialdemokratiet tidligere havde afvist forslagene til udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling, så skyldtes det, at de var upræcise. Nu har jeg ikke nogen præcis erindring om Socialdemokratiets argumentation, men vil hr. Torben Lund bekræfte herfra, at den socialdemokratiske argumentation mod de tidligere forslag udelukkende handlede om, at de lovteknisk, retsteknisk set ikke var til at have med at gøre, eller argumenterede Socialdemokratiet også principielt ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg husker såmænd ikke præcis, hvordan ordene faldt. Det er vel dybest set også temmelig ligegyldigt. Men ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt synes jeg, det er betydelig bedre, at man her forlanger, at der skal være udsigt til en mindstestraf af en vis størrelse, før man kan bruge retshåndhævelsesbestemmelsen, frem for den bestemmelse, man foreslog tidligere, hvor det var således, at man i disse tilfælde alene opererede med en strafferamme, der var lavere end de 6 år, vi kender i retshåndhævelsesbestemmelsen i dag. Det ville jo betyde, at man kunne bruge retshåndhævelsesbestemmelsen i tilfælde, hvor den konkret forskyldte straf ikke engang ville være 60 dage.

Derfor synes jeg, det er ganske godt, at vi får dette mindstekrav til den forventede straf indbygget i loven. Det er jo bedre end det forslag, vi havde til behandling for et par år siden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den udsigt, hr. Torben Lund taler om, er udsigten til 60 dage, hvor vi hidtil har talt om, at det skulle dreje sig om år. Kan det siges tydeligere, hvad det er, man gør her: altså 60 dage over for år?

Måtte jeg spørge i fortsættelse heraf: hvis det er mere betryggende, når der er udsigt til 60 dage, end før, hvor det var år, det drejede sig om, hvad så, hvis det viser sig at være en fejltagelse? Vil man så give erstatning?